

{ אז נדברו }

פרשת וישב תשפ"ב | לסדר: "וכל אשר עושה ד' מצליח" | גליון מספר: 36

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

האם אני בעצמי יכול לעשות ניסים למעלה מדרך הטבע??

היה לי ויכוח מעניין עם חבר שלי... אני טענתי בתוקף שנצחון המלחמה של החשמונאים מול היוונים היה נס לגמרי לגמרי למעלה מדרך הטבע!!!! תחשוב: מדובר בקומץ מזערי של אברכים חיוורים חלשים שמעולם לא החזיקו אקדה בידיים... שיום אחד בהיר יצאו למלחמה מול צבא אדיר ומיומן ששלט אז על כל העולם והם פשוט ניצחו... יש פה נס מחוץ לגבולות הטבע בדיוק כמו מלחמת סיחון ועוג... וכמו מלחמת ארבעת המלכים שאברהם אבינו זרק עליהם טבק וזה נהפך לאפצ'י של חרבות שהרג מאות אלפים... מבחינתי זה אותו דבר!!!!

אבל לא!!! חבר שלי התעקש לטעון שהכל טוב ויפה... נכון שהיו ניסים גלויים אבל עדיין!! סו"ס זה התרחש בבית שני שכל הניסים היו כבר ניסים נסתרים... וממילא גם במלחמה הזו היתה אחיזה של דרך הטבע, השתמשו שם בטכסיסי מלחמה והיה שם לכה"פ התנהלות ע"פ דרך הטבע... עכשיו!!! אני מצידי אפילו הדעזעתי מהגישה המקררת של חבר שלי... כאילו הכל היה בדרך הטבע... אבל יש לכאורה כמה תמיהות שמתעוררות כאן...

אם נצחון המלחמה היה כזה נס כ"כ למעלה מדרך הטבע... לכאורה זה היה אמור לגרום לשרשרת של תגובות והתעוררות של כל העולם כולו להיכנע תחת עם ישראל ולקבל את מרותם וכו'... **הרי כך היה בנס של פורים**... שנפל פחד היהודים עליהם... וכל שרי המדינות וכו' מנשאים את היהודים... אבל כאן בנצחון של חנוכה משום מה לא ידוע לנו שמתתיהו כהן גדול ישב על כסאו של אנטיוכוס.. לא ידוע לנו ש"וישתחו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו..."

תחשוב שמרן ר' חיים קנייבסקי היה יוצא עכשיו מבית הכנסת לדרמן עם כמה ת"ח ישישיים מתלמידי מרן החזו"א... והוא היה יוצא למלחמה נגד הנשיא ביידן עם כמה סטנדרים... (לא נגד הממשלה הצרה הזו שקמה עלינו... עזוב... זה צחוק ילדים... קטן עלינו...) ותחשוב שהוא היה מנצח... מנצח את הבית הלבן... את הסנאט ואת בית הנבחרים... ותחשוב שמרן שלי"א היה חוזר לבני ברק... האם לא היו מגיעים לכאן כל מיני נשיאים וראשי מדינות... אם לא בשביל להפעיל קשרים ולהתברך... אבל לכה"פ להתברך... ולא!!!! לא מצינו שהיה משהו כזה אצל בית חשמונאי... (אצל חזקיהו המלך שסנהריב נפל לפניו כן מצינו את זה... מצינו שהגיעו לחזות בפלא הגדול... ביהודי הקדוש שהצליח להכניע את הממלכה החזקה ביותר בעולם תוך כדי שינה... אבל אצל חשמונאי לא מצינו זאת...)

עוד נקודה שצריך להתבונן: בפורים מצינו היתה התעוררות פנימית כללית בכלל ישראל... חז"ל אומרים: שעם ישראל חזרו לקבל את התורה מרצון... מאהבת הנס... כלומר: כלל ישראל כ"כ התפעלו מאהבת הנס ומהגילוי חיבה העצום שה' גילה להם שהם התעוררו לקבל את התורה מרצון... ואילו בחנוכה לא מצינו את ההתעוררות מהסוג הזה... כן כתוב שחזרה מלכות ישראל... כן כתוב שלשנה אחרת קבעים ועשאים ימים טובים אבל לא מעבר לזה... למה??? למה בחנוכה היתה פחות התלהבות סוחפת מאהבת הנס של פורים??

וסתם ככה... לאורך כל הדרך רואים שיש מין הסתייגות מהנס של נצחון המלחמה... כמעט ולא עושים מזה עסק... עושים עסק בעיקר מהנס של פך השמן... (כל השמונה ימים של חנוכה זה בגלל פך השמן...) ותחשוב: שאם היה פה נס כזה עצום ונורא שכמה בני ברקים מצליחים להכניע את ארדואן ואת סוריה ולבנון... אני חושב שנס פך השמן הוא חיוור לעומתם... אז מה הפשט בזה?? בקיצור: תסכים איתי שיש פה כמה נקודות עמומות... זה נראה שכאילו חסר לנו כאן כמה פרטים להשלמת התמונה... להשלמת הפזל... לא נראה לך??

אז תרשה לי להגיד איזה משהו... אני עכ"פ חושב שזה אמת... אבל לשיפוטך... סו"ס זה נקודה קצת מחודשת ובעיקר קצת דקה ועדינה... אתה תחליטי!!!!

העניין הוא אולי כך:

יש שני סוגים של ניסים **למעלה מדרך הטבע!!!**

יש נס מסוג של **הים ראה וינס** - דהיינו קריעת ים סוף...

יש נס מסוג של **וינס ויצא החוצה** - דהיינו העמידה של יוסף בניסיון...

שני הסוגים האלו... שניהם ניסים!!! שניהם דברים שנעשו **למעלה מדרך הטבע!!!**

רק מה בכל זאת ההבדל?? קריעת ים סוף **ה' בא ושינה את הטבע של העולם!!!**

ואילו יוסף הצדיק בניסיון שהיה לו... יוסף הצדיק, **הוא שינה והלך נגד הטבע של...** של... של מי?? **של עצמו!!!** אבל בסופו של דבר שניהם נס!!! שניהם נס להתנוסס!!!

יש **טבע של עולם** ויש **טבע של בן אדם!!!** ושני הטבעים האלו שולטים ומובילים את העולם לאורך כל הדרך!! אז כמו שכשה' משנה את הטבע של העולם זה נס **למעלה מדרך הטבע!!!** על אותו משקל: כשבן תמותה מצליח להתגבר על הטבע של עצמו... **זה גם נס למעלה מדרך הטבע**... אם כבר יש הבדל בין סוגי הניסים... זה שכשה' עושה נס למעלה מדרך הטבע... **אנחנו** מתלהבים, אנחנו מתפעלים ומתרגשים... **אנחנו אומרים שירה**... ואילו כשיהודי מתגבר למעלה מהטבע של עצמו למענו ית'... כאן תורו של אבא שבשמים להתרגש ולהתפעל... עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר... ה' אומר שירה... ה' מתגאה ומשורר: ראה ריח בני כריח שדה...

עד כאן ברור?? ההמשך בעמוד 6 בגליון זה...

גליון זה נתרם והוקדש לזכרו הטחור של מרן רבן של כל בני הגולה ר' אהרן יהודה ליב ב"ר נח צבי שטיינמן זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן. נלב"ע כ"ד כסליו התשע"ט.

ניתן לקבל את הגיליון בשירות פקס באמצעות שיחת טלפון:

☎ 0795319191

רוצה שיעוד אנשים יקראו כמורך את העלון?

קדימה!

זה זמן להצטרף לשותפות בהו"ק להחזקת העלון..

ותהפוך שותף קבוע בזכויות החזקת העלון!

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נזדים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15

חיפה

תודה מראש!!!

אני מוכרח להיות כנה ולהודות שאני עדיין לא לגמרי הבנתי מה זה סעיף 46... אבל מה שכן הבנתי... שזה משהו טוב!!! זה משהו שיכול לעזור לי בחיים... כלומר: יכול להקל עליכם לתרום וממילא להוריד ממני קצת מעול הוצאות השוטפות... אז אנא... סעיף 46... טופס 17... לא משנה מה... העיקר צריך תרומות... צריך ל"פ סמלך פני סופית בשביל הוצאות גיליון זה... פרטים נוספים אף אפשר לתרום- כתוב בעמוד הראשון...

ניתן לקנות את הקונטרס

יעולה מאליה

בפלא': 0527683095 - 0548446691

ניתן להשיג במוקדי המכירה:

אופקים: שפירא: 0534112035

אחינסמן- שרגל: 0527171721

אלעד- 03-9073067

אשדוד- 0504120311

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב, מ' צוויבל.

רחובות: 0548423047

תמרה: 0556705003

בני ברק: קבוץ גלויות 9- 0556728458

חזון איש 34 (פינת דסלר, דריימוס) 0527117271

ירושלים: מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן: רח' הרב פרנק 29 קומה ב'.

רמות ד" רובין 47 קומה ב'

רוממה: המ"ג 29 0527682281

הר נוף- 0533148861

תל ציון: קליין 0527150166

ביתר עילית ב' אזור רמי לוי 0548450998

קרית ספר: מרומי שדה 3 0527-7174781

חפץ חיים 14 089742750

פיצוחי בראשית- ברכפלי: 0527137444

גרון פארק- 0527644795

צמון: רכסים: הורדים א' קריצלר לתאם 0548415410

כרמאל- 0527136165 משפחת שטיימן.

עמלה- 0527686876

האם באמת יש חסד ה' ש"מובן

מאליו..?"

מודים אנחנו לפניך ה' אלוקינו על כל טיפה וטיפה שהורדת לנו בסוף שבוע שעבר... תוך כדי שאנחנו כעת בדף היומי בעיצומם של מאמרי חז"ל שמפליגים בגדול יום הגשמים...

כעת שים לב: הגמ' שם אומרת דבר מעניין: למרות שחייבים להזכיר גבורות גשמים בתפילה... אבל "טל ורוחות לא חיבו חכמים להזכיר..." לא צריך לתת שבח והודאה על טל ורוחות שגם אותה ה' מבאי לנו. ולמה? לא תאמין למה... אמר רבי תנינא: לפי שאינם נעצרים!!!

כתוב כאן: שאנחנו צריכים להודות לה' רק על חסדי שמים כאלו שלפעמים הם נעצרים... היות וגשמים לפעמים נעצרים לכן צריך להודות ולשבח עליהם... אבל טל ורוחות, היות וגזרה חכמתו שהם אף פעם לא נעצרים אם ככה, אין צורך להודות ולשבח עליהם בתפילה

והשאלה הרי זועקת עד לב השמים (ומסתמא כל מי שלמד את הגמ' הזו היה לו קשה הקושיה הזו): הרי ההיגיון אומר בדיוק הפוך... בינינו, איזה חסד ה' יותר גדול... האם חסד תמידי שאף פעם לא פוסק... או חסד ה' שלפעמים יש אותו ולפעמים אין? ברור שחסד תמידי שלא מפסיק אף פעם... על זה אנחנו מודים: על ניסח שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרינו ועל זה נאמר: וכל החיים יחדיו סלה!!! אז מה ההיגיון לומר שדווקא בגלל שטל ורוחות לא מפסיקים אף פעם... לכן לא!! לא צריך לשבח ולהודות עליהם... הרי זה גופא מה שתמיד נוזפים בנו שאנחנו נזכרים להעריך ולהודות על חסד ה' רק כשחסר ואין... ואילו כאן משמע שאדרבה... אם זה חסד שלא נעצר אין צורך להודות...

המשך בעמודה השמאלית כאן בעמוד זה

המשך... האם יש חסד ה' שמובן מאליו ולא צריך להודות עליו??

התשובה לכאורה מאוד פשוטה:

בכל מה ששייך לשבח והודאה יש לנו בעיה אמיתית!!! בעיה שאנחנו מזכירים אותה כל שבת מחדש... הבעיה היא: שאילו פינו מלא שירה כים ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע וכו'... אין אנחנו מספיקים להודות לה'... על אחת מאלף אלפי אלפים... המשפטים האלו הם לא רק נשמת כל חיי... זה לא רק נכון בשביל השיר... זו גם עובדה!!! באמת באמת אין אנחנו מספיקים להודות... אין לנו אפשרות להקיף בהודאה על כל חסד ה' שאופף עלינו כל היום...

כלומר: ההלקאה העצמית הזו שיש יהודים טובי שכל הזמן מלקים את עצמם שצריך להודות על כל דבר... ולמה אנחנו לא מודים על כל כל דבר... הההלו... תרגע... אתה לא יכול!! אתה בעצמך אומר שאין אנחנו מספיקים להודות... אז תכיר בחוסר יכולת שלך!!!

נו... אז תכלס מה עושים??? ס"ס מצד אחד אנחנו אומרים שכן חובת כל היצורים להודות ולהלל ולשבח... ואילו מצד שני אין אנחנו מספיקים להודות ולהלל... אז מה עושים???

לכן אין ברירה!!! היות ובלתי אפשרי להודות ולשבח על הכל... אז מוכרחים לסגן!!! מוכרחים לברור הודאות נבחרות!!! לבחור מדגמים מסוימים וממוקדים של דברים שעליהם אנחנו נודה ונשבח... ומה עם השאר?? על זה נאמר: לא עליך המלאכה לגמור...

כעת שאלת המיליון היא: מה לבחור ומה להשאיר?? תחשוב: יש לי פה מאה אלף דברים להודות לה'... ויש לי מתוכם מקום בדיסק קשיח רק לארבע מאות שבחים והודאות... נו... איך אני אדע איזה שבח והודאה לבחור... ומה להשאיר...? נו... מה אתה אומר???

אז הנה!!! בדיוק בשביל זה יש חלוקה הברורה... שיש דברים שלא נעצרים ויש דברים שכן נעצרים... נו... מה באמת ההבדל ביניהם? למה את הגשמים ה' לפעמים עוצר ואילו את הטל ואת הרוחות ה' אף פעם לא עוצר??? כנראה!!! מוכרחים לומר... שבייחס לגשמים ה' כן רוצה להזכיר לי מידי פעם שאני אבין שזה לא מובן מאליו! ואילו בייחס לטל ורוחות ה' משום מה לא ראה לנכון להזכיר לי מידי פעם שזה לא מובן מאליו...

לכן בייחס לגשמים... דווקא בגלל שהם נעצרים... אני שומע פה הזמנה מה'... אני רוצה שתשים לב שזה לא מובן מאליו... ולכן זה נמצא בעדיפות ראשונה להודות ולשבח על זה ואילו טל ורוחות ועוד מאה אלף דברים אחרים שלא נעצרים וכך זה מנהגו של עולם... כאן אין הזמנה רשמית מה'... כאן ה' לא ראה לנכון להפנות את תשומת לבי שים לב שזה לא מובן מאליו... ולכן הדברים שלא נעצרים נמצאים בעדיפות שניה...

בא נחמד טיפה את הדברים: למה לפעמים הגשמים נעצרים?? ה' רוצה להזכיר לנו להסתכל למעלה... ה' מזמין הכרה!!! ה' מזמין שבח והודאה... במילים אחרות- כשהגשמים נעצרים ה' מחזיק את הממתק ביד ושואל אותנו: קינדערלעך? מה אומרים?? אה... אומרים תודה?? יופי... אמרת תודה?? אז קח... קח גשמים... קח טופי...

דברים שה' עוצר אותם יש פה הזמנה רשמית... בני היקר... תכיר בזה!! שים לב שזה לא מובן מאליו... אבל מה שלא נעצר... פה אין הזמנה רשמית... לכן לא חייבו חכמים להזכיר...

תכלס: כלפי מה הדברים אמורים???

חנוכה בפתח... בחנוכה יש עבודה מיוחדת של הלל והודאה!!! ויש לנו הרבה מה להודות לה'... והשאלה מאיפה להתחיל... מה סדרי העדיפויות...

אז תסלח לי... אני בדברים האלו אוהב להיות ריאלי... אני לא מצפה מבחור שהתחנן על ההצעה הראשונה שכל החיים שלו יודה לה' על על זה שהוא זכה להיות בכלל נשוי... (גם אם שידוכים זה מהדברים נעצרים... אוהו נעצרים... אבל השחיקה של הלב שלנו זה גם דבר שנעצר...) לצפות מבן אדם שאף פעם לא חזרו לו צ'קים מהבנק... לצפות ממנו שיודה לה' שהוא זכה לגמור את החודש... לא!! לא! הייתי מצפה ממנו... כי אני ריאלי... אין עניין להלקות את עצמנו בכך... לצפות מבן אדם בן שלושים שעדיין רשום אצל רופא ילדים... לצפות ממנו שיודה לה' על זה שאין לו תעוקה בלב... לא יודע... אני לא מצפה ממנו... כמובן שאני לא באמת צודק!!! כי תכלס... כל הדברים האלו הם מהדברים שר"ל נעצרים!!! אוהו... פרנסה זה גלגל שחוזר בעולם... ופעילות לב זה גם מהדברים שאם יסתם ח"ו... אבל מה נעשה... בא נהיה ריאליים... להתחיל לשלוח את ההודאה מהבוידעם... נו... אם זה הולך מה טוב... אבל אם לא... אז עדיין... גם אותו אחד שהשידוך וילדים הגיעו אליו בעיתו ובזמנו, ומעולם לא ראה רופא ולא נתקע עם כסף... גם אחד כזה!!! גם לך יש את הדברים שמדי פעם כן נעצרים!! לכל אחד מאיתנו יש את הצ'ק בטחון שה' שומר אצלו כדי להזכיר לך להסתכל למעלה... אז לפחות בזה תזכור להודות לה'!!! תנסה כעת בשניות אלו... להעביר מול העיניים שלך איזה צורך מסויים בחיים האישיים שלך שזה כן נעצר מידי פעם... זה יכול להיות מצידי נידודי שינה... זה יכול להיות תנודות במצבי רוח... זה יכול להיות כריזה של החברותא... אין אחד מאיתנו שאין לו דברים שפתאום נעצרים ו... ופתאום לא נעצרים... אז לפחות על זה להודות!!! להבין שכל דבר שנעצר... זה בסה"כ הזמנה מה' להכרה!!!

כלומר: אני מתכוין לומר שכמו שטל ורוחות לא חייבו חכמים להזכיר כי זה דבר שלא נעצר... ואי אפשר לצפות מאדם שיקיף את כל חלקי הבריאה שיש לנו להודות... אז בשם הריאליות נרשה לעצמנו ללכת צעד אחד נוסף... בא נחליט שאם יש התמודדות שאתה מעולם לא חוית... מעולם לא טעמת טעם של התעכבות בשידוכים או בילדים... בא נגיד שתשים את ההודאה בייחס לנושא הזה בעדיפות שניה... (בוודאי שצריך להודות גם על זה... ואלו שמסביבך יזכירו לך מידי פעם שזה לא מובן מאליו... אבל בא נגיד שאצלך זה נמצא בעדיפות שניה...) אבל לכל הפחות בהתמודדות שאתה בעצמך כבר כן מכיר... וזה דבר שכן נעצר אצלך!!! שזה לפחות יהיה בעדיפות ראשונה... להבין ולהפנים שכשה' עוצר משהו... הוא במילים אחרות מזמין הכרה... ה' במילים אחרות מחזיק את הממתק ואומר: מה אומרים?? תודה!!!

אם לילה אחד לא נרדמת כל הלילה... ה' מזמין הודאה... בני היקר... תדע שלהירדם בלילה זה לא מובן מאליו... לכן מה? לכן תן שבח והודאה... תכוין קצת יותר בהמפיל חבלי שינה... אם מידי פעם קורה שאתה מסתובב מותש וחסר כח במשך יומיים שלוש... ה' מזמין כוונה יתירה בהנותן ליעף כח וכן הלאה וכן הלאה... אם במשך כמה ימים לא הצלחת להתרכז בלימוד ולא הצלחת להבין... ה' מזמין הכרה... שתדע ש"ברוך אתה ה' חונן הדעת" זה לא דבר שמובן מאליו... אחרי שגמרנו להודות על העצירות היותר מוכרות לנו... מכאן אפשר להתקדם לעצירות נוספות שאנחנו מכירים מהסביב... ואם הפסקת... אז אפשר להתקדם לטל ולרוחות... אבל תשכח מזה... אין אנחנו מספיקים...

היום נדבר לא פחות ולא יותר על ”חוף השנהב”

תרבות יוון זה משהו שהולך עם **פילים!!!** הפילים היו מאוד דומיננטיים במלכות יוון... בפרט שאחת האבדות הכואבות שהיו לישראל במלחמה ביוונים... היה זה אלעזר בן מתתיהו כה"ג שניסה להרוג את אחד הפילים במלחמה והוא טבע בפרש שלו... עכ"פ אם בתחום של המטבח הסופגניות והלביבות מייצגות את חנוכה... אז בייחס לגן חיות... הפיל הוא הסופגניה של חנוכה... הוא זוכה בהדלקה המרכזית בגן החיות...

לא נותר לנו אלא לגשת לפיל ולשאול אותו: **במה הוא "זכה" לשמש "מרכבה" לתרבות יוון?? במה הוא מייצג את מלכות יוון??**

אז כידוע: שיש מסורת שכבר מזכיר אותה המלאכת שלמה (בפ"ח דמסכת כלאים) שהפיל והקוף שניהם פעם היו בני אדם!!! רק מה?? הם היו בדור המבול והם השחיתו דרכם על הארץ וחסאו... וה' הפך אותם מבני אדם לפילים וקופים... וזו הסיבה שנפסק להלכה בשו"ע (סי' רכ"ה): שמי שרואה פיל וקוף צריך לברך **ברוך משנה הבריות!**

משום מה הברכה הזו מאוד מביכה אותי... הייתי פעם בגן חיות... הסתכלתי לפיל בתוך העיניים... והוא הסתכל עלי בחזרה...

אמרתי לו: אל תשאל... **ברוך אתה ה' אמה"ע משנה הבריות!!!** שתדע לך שפעם היית בן אדם?? והיום... היום אתה פיל?? ?

היה נדמה לי שהוא הסמיק [עד תנוכי אזויו הגדולות...] כשאמרתי לו את זה... אבל כנראה שלא... **אבל אני?? אני הסמיקי בשבילי...**

תנסה לפתח דימיון מחריד... שיום אחד החלטת שאתה גולש בסמארטפון בחופשיות... בלי חסימות... בלי סינונים... עזוב אותך... תן לי לעשות מה שבא לי... ואז לאט לאט עם הזמן אתה מתחיל לפתח ממדים של פיל... בהתחלה זה עוד נראה פילון קטנטון... משהו כזה קומפקטי... אבל עם הזמן זה מתחיל לצאת מהפרופורציות... במקביל תוך כדי שאתה דוחף את האף שלך לכל מיני לשון הרע'ס ונייעס מלוכלכים שלא שייכים לך... לאט לאט האף גם מתחיל להתארך באופן משמעותי... בהתחלה אתה מסתכל במראה ו"לא" כיף לך לראות את עצמך במראה" אבל לאט לאט משהו גם קורה לך בשכל... אתה מתחיל לפתח גם רמת משכל של פיל... ואחרי תקופה נאלצים לגייס מישהו שיש לו פלאפון כשר... שיצור קשר עם הובלת בעלי חיים ומעבירים אותך מהישיבה... מהבית... היישר לגן החיות... האשה והילדים (או החברים מהישיבה) מסתכלים מהחלון ונפרדים ממך בדמעות!!! לא... לא לוקחים אותך בשבי... וגם לא מלוים אותך בדרכך האחרונה לבית קברות... לא!!! בסה"כ משנעים אותך לגן חיות... תבין: אין מה לקחת ללב... יש פה בעיה טכנית עניינית... היות ופיתחת ממדים של פיל ותנאים של פיל... אז צריך להתאים לך מעון מתאים...

תחשוב שאני עומד מול בן אדם!!! בן אדם שהיה כמוני בדיוק... ופתאום הוא פיל... אני מתפדח בשבילו... אני מרגיש "לועג לרש" בנינו... מבחינתי זה הרבה יותר "לועג לרש" מאשר לגרר ציציות מעל קבר של יהודי צדיק... נו... הוא זכה לקיים מצוות ועזב את העולם בשם טוב... **אבל הפיל הזה פעם היה בן אדם!!!** הוא נייעס איתי בטשולנט בליל ששי... ותראה איזה צ'יקאבע'ר הוא נהיה... איזה זרנוקים של מים הוא משפריץ לכל הכיוונים... איפה אנחנו ואיפה הוא... תראה איך הוא התקדם בחיים... אתה נשאר רבע עוף... בקושי 90 קילו... והוא עקף אותך בעיניים עצומות... אתה נשאר עם אף סולידי בקושי כזית והוא יכול להגיע עם האף שלו לארבע רוחות... **בקיצו:** אנשים מתקדמים בחיים... לא כמוך... אתה תקוע עם המטר שבעים וחמש שלך... מצומצם... ואילו הפיל הזה יש לו בריכה צמודה לבית... אף חודר שמצליח להידחף לכל נושא ולא רק זה... אלא עם האף שלו הוא מכניס לתוך הפה ובולע אנשים... היית רוצה להיות כזה... היית ממממת להיות כמוהו...

עכשיו אתה מבין מה הקשר בין תרבות יוון לבין הפיל???

פיל זה הישג!!! הישג גופני!!! הישג חומרי!!! הישג משקל!!!

מי שמשתיית את חייו על חומריות... על תרבות הגוף... מבחינתו פיל זה הישג... פיל זו חיה עם ממדים מאוד מאוד גדולים... הפיל רשום בספר השיאים כחיה הכי כבידה... הכי מגושמת... והכי צ'יקאבערית...

ובדיוק את הנקודה הזו אנחנו חייבים להפנים!!!

בדיוק כמו שמקובלנו שכל מצווה וכל לימוד תורה וכל תפילה עושה רושם... היא פועלת משהו... אנחנו משגרים רוחניות לשמים ונוצר מזה מציאות של עולמות... אנחנו **עושים** פה משהו... באותה מידה צריך לקלוט ולהפנים שכל חשיפה אסורה לחומריות ולגשמיות היא לא שבה ריקס!! משהו נוצר מזה!!! **היום מאוד קל להפנים את זה...** היום כל אחד שקצת שומר משקל יודע שכל סופגניה שהוא אוכל בחנוכה **אינה שבה ריקס!!!** הקלוריות נאמנות לשולחיהן ואת התוצאות אנחנו נפגוש במשקל הדיגיטלי... **לא נמלט מיום הדין הזה!!!** כל ספינג' עתיר בשמן פועל את פעולתו בשומנים והמשקל ממריא... את זה כלנו מבינים... אין אחד שלא יודע את זה... **אז זהו!!!**

שהגיע הזמן שנפנים שעל אותו משקל ברובד קצת יותר פנימי... אנחנו נמצאים בעולם שנדמה לנו שאנחנו עושים מה שאנחנו רוצים וזהו... לא היה כלום... "ולא נודע כי באו אל קרבנה..." אז זהו שלא!!!

המושג "ולא נודע כי באו אל קרבנה..." זה יכול להיות נכון רק בחלומות של פרעה... אבל בכל נושא אחר לטוב ולמוטב... אין כזה דבר לעשות משהו ולהיעלם... כל מעשה שיהודי עושה בעום פועל פעולה **שקיימת!!!**

עשית מצווה... ישבת ולמדת תורה... עמדת בניסיון... אתה חושב שהלכת?? סיימת?? שכחת?? **אין כזה דבר!!!** המעשה שעשית הגיע לאן שהגיע ופעל פעולות גדולות ונשגבות בשמי שמים ואתה עוד תפגוש את זה ואמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו... אתה עוד תקצור את הפירות האלו... **אבל באותה מידה לצד השני!!! זה כנגד זה עשה האלוקים...** מי שעושה מעשיו במחשכים... וחושב ש"אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און..." **"אין כזה דבר!!!** כל התעסקות בתכנים שה' שונא אותם זה קלוריות... וזה מטפס... מי שדוחף הרבה סופגניות מהסוג הזה הוא לאט לאט מפתח ממדים של פיל... "שמנת. עבית כסית..." **רק מה???**

כמו ש"שכר מצווה בהאי עלמא ליכא" ואנחנו לא רואים את התוצאות המיידיות של התורה ומעשים טובים שלנו... ככה גם לא רואים תוצאות מיידיות של חטאים... **אבל צריך לדעת שמתפתח פה תנאי פיל!!!**

ותחשוב על זה... מפקידי לחשוב על זה!!!

אני משום מה לא מסוגל לדמיין את האש של הגהינם איך שהיא שורפת... זה גדול עלי... זה מידי שורף לי לחשוב על זה... אבל יש משהו שהרבה יותר קל לי לחשוב עליו והוא: **שתדע לך שלעתיד לבא יהיו פילים!!!**

סו"ס כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא!!! כל ישראל הכוונה היא שבל ידח ממנו נידח... ואם יש מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד ישרו של יאיר לפיד ויחוננו ויאמר פדעהו שחת מצאתי כופר... בעזרת ה' גם לחוטא הגדול ביותר יהיה חלק לעולם הבא... השאלה היא **איזה חלק???**

יהיו צדיקים שיושבים ועטרותיהם בראשיהם... ומאיך יהיו שם גם פילים... יהיו שם אנשים שהשייכות שלהם בעולם הבא תהיה במעמד של פיל!!!

עכשיו: שלא תבין לא נכון... לפיל לא רע... טוב לו... הפיל לא כ"כ הסמיק כשברכתי עליו ברוך משנה הבריות... הוא דווקא השפריץ מים באותו רגע ונהנה מהחיים... **אבל אני!! אני מסמיק בשבילי!!!** אני ואתה צריכים להסמיק **בשביל עצמנו...** שלא זה יהיה החלק שלנו בארצות החיים...

לפני חודש למדנו במסכת ר"ה שלעתיד לבא מה יהיה חלקם של פושעי ישראל בגופם?? הגמ' אומרת: שלאחר י"ב חודש נשמתם נשרפת ורוח מפזרתן תחת כפות רגלי הצדיקים... אגב: כולם חושבים שזה סוג של עונש... **אבל זה בדיוק הפוך!!!** אדרבה... הגמ' באה לומר שלאחר י"ב חודש הם כן יזכו שיהיה חלק לעולם הבא!! רק מה?? היחסיות של החלק שלהם בייחס לצדיקים זה יהיה כמו עפר תחת כפות רגלי הצדיקים... אז פעם כשלמדתי את זה... ניסיתי לדמיין איך זה יראה...

כאילו שהרב שטיינמן צוק"ל יושב בעולם הבא והעטרה של הצניעות והענווה והפרישות בראשו... ותחת רגליו יש כל מיני זאטוטים כאלו זעירים... כל מיני דמויות מוכרות בגודל של נמלים שהם יהלכו

יוסף ידע שהניסיון לא מתחיל ונגמר כאן!! יוסף ידע שהמעשים שלי עושים פעולה... אני לא יכול לעשות משהו ולנקות את השטח ולטשטש עקבות ולצאת... יוסף הצדיק ידע שאם אני חוטא, נכנסתי לכאן יוסף ויצאתי פילו!! מי שיועד שהמעשים שלו פועלים לטוב ולמוטב... מה הפלא שהוא נכנס יוסף ויצא עדות ביהוסף... ה' הוסיף לו אות על שמו ונשא את חינו בעיני כל העולם והמליכו על כל ארץ מצרים...

ולסיום: נסיים עם בעל השמחה... הפיל של חנוכה... ובכן:

מישהו פעם אמר לי משפט מאוד חכם על הפיל...

איך פיל מסוגל להסתדר עם המראה המפלצתי שלו?? איך ה' עשה לו את זה...?? מה התשובה? **בדיק בשביל זה יש לו עור של פיל!!** רק מי שיש לו עור של פיל יכול להיות פיל... כן... ה' לא מעמיד בן אדם בניסיון שהוא לא יכול לעמוד בו... מי שאין לו עור של פיל ה' לא יעשה אותו פיל... ה' לא יעשה לו את ה'עוול' הזה... ממילא!! אם אתה באמת חושש שיום אחד אתה תסתכל במראה ופתאום תראה מולך פיל... אם אתה לא רוצה שזה יקרה... כל מה שאתה צריך זה לדאוג כל הזמן על הטיפוח של העור... שהעור שלך אף פעם לא יהיה עור של פיל... כי כל זמן שלא יהיה לך עור של פיל... אתה מובטח שלא תהיה פיל...

הבנת מה נאמר במשפט הזה?? אני אתרגם אותו:

מסתובבים בינינו פילים!! אני ואתה מכירים אותם... הם בני אדם כמוני וכמוך... אבל הוא כבר התרגל להיחשף לכל מיני תכנים לא נקיים... התרגל לשפה בהמית... התרגל להיות צמא דם... לאהוב דם... לאהוב תכנים של רוע... בן אדם שמתרגל לכאלו תכנים לאט לאט הוא מפתח עור של פיל!!! הוא כבר מסתכל במראה וכבר לא מבין מה הבעיה... אתה מדבר איתו על חסימה באינטרנט והוא לא מבין מה רע בזה... הרי יש לי שם את הכל... לך תסביר שיש לו שם את כל הרוע שבעולם... לך תסביר לו שבאינטרנט הכל הולך בקלות... אתה בקלות מקבל גט... בקלות שורף אחרים... בקלות נשרף בעצמך... אתה בקלות מאבד צלם אנוש... ובקלות יכול לאבד שני עולמות... אבל מגיע שלב מסוים שהוא כבר לא מבין מה הבעיה... וזה אסור שיקרה לך!!! אסור לך להגיע למצב שיש לך עור של פיל... אנה תשמור על העור העדין שיש לך!! כל זמן שיש לך רגישות... כל זמן שאתה מבין כמה הרשת היא מופקרת ורעה ומסוכנת... תשמור על הרגישות הזו כמו אתרוג... תשמור על העור העדין הזה שלא יתחפס... שווה לשלם מחיר... אפילו מחיר יקר לד"ר פישר ולו בשביל לשמר על העור העדין הזה... כן... יש מחיר לעדינות נפש שלנו... ויש כאלו שמשלמים מחיר יקר וזה נתקע להם בחיים... אבל נא לא לשכוח... אני לא רוצה לפתח עור של פיל ולהראות מגושם ובהמי כמוהו... לא מתחשק לי לחיות בגן חיות ו... ועוד לא להבין מה הבעיה... רוצה להיות כמלאך לרגעים, לחיות חיי אצילות, חיים מרוממים של א-ת-ם!!! זכור: בחנוכה הזה נזהרים לשמור על גיזרה!!!

אם אצל הפיל הסיפור היה יותר מידי השקיע בתרבות הגוף... עד שה' מילא משאלות לבו לטובה והרי הוא לפניכם... נפש עמל עמלה לו...

אבל הקוף??? הקוף נשאר קומפקטי!! אצל הקוף הסיפור הוא אחר... אצל קוף יש מושג שנקרא "כמעשה קוף בעלמא"!!! הקוף זה היה בן אדם שלא ידע להעריך את המעשים שלו... הוא לא העלה בדעתו שלמעשים שלו יש השפעה בכל העולמות כולם... **והכי הכי** הוא בכלל לא האמין שיש לו בחירה בין טוב לרע... הוא היה בטוח שהוא יצור שמובל על ידי הדחפים שלו וממילא הוא לא העלה על דעתו שהנה ה' ניצב עליו מלא כל הארץ כבודו מביט עליו ובוחן כליות ולב אם עבדו כראוי... אותו אחד חשב שאין לי מה להפסיד... בלאו הכי כל מה שאעשה זה כמעשה קוף בעלמא!! ממילא תזרום עם החיים... איך אומרים בדור שלנו?? בא לך?? אתה **נהנה** מזה?? אם אתה נהנה אז למה לא... תהנה... בכיף...

ושם נולד הזן החדש בגן חיות שנקרא **קוף!!** כן... קוף זה קוף... אל תקח ללב מה שהקוף עושה... כי הוא לא אשם... הוא באמת לא בעל בחירה... כמעשה קוף בבן אדם... גם אם הקוף יוציא לך לשון... זה לא אישי...

אבל אתה עדיין לא קוף!! אתה עדיין לא יודע לטפס כ"כ מהר על העצים... אתה עדיין מתעקש להרגיש מינימום מכובדות... אם אני אתייחס אליך כמו שמתייחסים לקוף אתה נורא נורא תעלב... תסכים איתי... **ולמה תעלב??** כי כנראה שאתה בעל בחירה... ה' מסר בידיים שלך את כל ההנהגה ובידך הבחירה לאן לנטות... ולכן יש לך מכובדת פנימית **וקח את הקרדיט!!** תבין שאתה גדול... תבין שאתה מרומם מעל כל נברא... אתה גדול לא רק בשביל להיעלב ממי שמתייחס לך כמו פיל או קוף... אתה גדול כי יש לך באמת נשמה שהיא חלק אלוק ממעל שהיא באמת מכסא כבוד חוצבה והיא מחכה שתאיר אותה לפנות בוקר...

תתחיל להכיר במעשים שלך שהם פועלים!!! פועלים גדולות ונצורות... כן... יש קוף שהמעשים שלו לא משפיעים כלום... קוף שידליק נרות חנוכה זה כמעשה קוף בעלמא ולא יצאת ידי חובה... צריך לכבות ולהדליק מחדש... אבל אחרי שאתה תדליק זהו!!! הדלקה עושה מצווה!! ברגע שאתה הדלקת נרות חנוכה... עשית לה' אור... הארת לה'... ה' מתייחס למעשים שלך... כעת הפעלת שפע בשמים... שפע מעין מה שהיה בימים ההם בזמן הזה... אם אתה לא מפנים את הכח הזה שיש בידיים שלך אז מה ההבדל בינך לבין הקוף?? סו"ס מותר האדם מן הבהמה אין כי ההההכל הבל--- לבד הנשמה הטהורה!!!

אין לנו ברירה... עצם נוכחותם של הפיל והקוף... עצם קיומם כאן בעולמנו- הם מצמידים אותנו לפינה ומכריחים אותנו לחדד לעצמנו אחת ולתמיד: מה ההבדל ביני לבין הפיל והקוף???

ההבדל הוא שכשיוסף עמד באותו ניסיון שאותו אחד עמד בדור המבול... יוסף עמד בניסיון ויצא משם צדיק יסוד עולם ומשם רועה אבן ישראל... ואילו הצדיק שלנו מדור המבול יצא משם פיל עם חדק...

מה ההבדל?? מה נתן ליוסף הצדיק את הכח לעמוד בניסיון??

ככה תחת כפות רגליו... **אז זהו שלא!!** כשהגמ' אומרת שפושעי ישראל בגופם נעשים עפר תחת כפות רגלי הצדיקים זה לא צריך להיות משהו פצפון בגודל... זה יכול להיות גם **פצפון ב-ממדים של פילו!!** פיל עם כל הממדים האדירים שלו... תסכים איתי שבמעמד שלו וברמת משכל שלו הוא עפר תחת כפות רגלי האנשים שמצביעים עליו בגן חיות...

תעמיד בן אדם שיש לו שכל מול פילו!!! תנסה להשוות ביניהם... מה יצא לך?? שהפיל הוא **עפר** תחת כפות רגלי האדם!!! יתכן שבממדים הפיזיים זה נראה בדיוק הפוך... שהבן אדם עפר ליד הענקיות של הפיל... אבל מי שיש לו טיפה שכל מבין שפיל עם כל הממדים שלו... הוא בעל חי חסר דעת... ואני הרבע עוף עם הקצת שכל שה' חנן אותי... אני יכול ללכוד את הפיל... אני יכול לשלוט עליו ולרמוס אותו ולטבוח אותו ולקחת את השיניים והשנהבים שלו ולעשות מהם סחר עם הרבה כסף...

זה בדיק הסיפור שלנו מול תרבות יוון... תרבות יוון מאוד מפתחת את הגוף... שהפיל יהיה גדול וחזק... מפותח... יופי... הפיל עשה הרבה שטייג... יש לו כבר חדק ענק... הוא מסוגל לנבור ברשת ולהשפירץ רפש וטיט לכל הכיוונים והוא מרגיש שהוא מנהל את העיניים... הפיל היווני מסתכל על היהודי השמור בבזו... אין לך את המידע שיש לי... אין לך את האף האדיר שחושף לי כל מידע ומאפשר לי להגיע לכל פינה אפילה... עומד לו היהודי ומסתכל בבזו על היווני של דורנו שאפו ואזניו הענקיות לכודים ברשת... פיל פילון... שתהיה בריא!! נכון... החדק שלך יכול להגיע לכל פינה... העור של פיל שלך כ"כ מחוספס שיכול להכיל כל רוע ולכלוך...

אבל לילו!! לי יש מעל העיניים משכן שנקרא מוח!! ובתוך המשכן הזה שוכנת לה **הנשמה שבמוחי!!** והנשמה היא אנטנה שיכולה להגיע תוך שניה עד... **עד כסא הכבוד!!** יש לי תקשורת יומיומית עם הבורא... עם זה שכל העולם כולו הוא אצלו כחומר ביד היוצר... ולי יש קשר איתו!!! בזמן שאתה נובר באשפתות ומגיע עם החדק שלך לכל פינה ומרגיש בעיניים... באותה שעה הנשמה שלי דבקה ברצונו יתברך... בתורתו... יש לי אפשרות בכל רגע נתון להתבונן מה ה' רוצה ברגע זה... ובעצם ההתבוננות במושכלות אני כעת ועכשיו בעולם האצילות!!! יש לי קשרים עם מי שעשה ממך פיל... עם מי שכל החדשות שהתעדכנת ברשת... אצלו זה ישן היה לעולמים... מגיד מראשית אחרית... איתו יש לי קשר...

וכעת ניגש לחברותא של הפיל בסדר א' בגן חיות... מי הוא החברותא של הפיל?? **הקוף!!** הקוף הוא גם אלטער בחור בישיבה של מטה... הוא כבר ותיק פה... עוד לפני דור המבול... וגם אצלו משהו קרה... משהו השתנה... פעם הוא היה נראה "טיפה" יותר טוב!!

מה הסיפור של הקוף?? אז אצל הקוף הסיפור הוא קצת שונה...

"למען לא נבוש..." - מושגים בסיסיים בהלכה.

בחלל יש כמה וכמה הלכות שאנחנו ממש לא יודעים אותם...

א. אז דבר ראשון: להווי ידוע לך: שיש עניין מיוחד לומר הלל **דווקא ב מ נ י !!** ועד כדי כך!!! שהמ"ב כותב שאם קמת מאוחר ואתה כעת עומד לפני התפילה והציבור אומר כעת הלל... עדיף להגיד הלל לפני התפילה העיקר שתאמר אותו בציבור (עיי' סי' תפ"ח סק"ג והכ"ב סקט"א)... ואגב: לפני אישנו ב"ח זה עוד יותר חשוב לומר במניין כי ישנם שיטות ששאלו במניין א"א לברך על מנהג).

ב. עוד מידע חשוב מאוד: בימים שגומרים את ההלל צריך להקפיד להגיד כל מילה וזה מעכב כמו קריאת המגילה!!! כלומר: אם החסרת מילה אחת לא יצאת ידי חובת הלל!!! (מ"ב שם, ועיי' בבב"ל סי' מ"ט-- רק שתבין: אם הדלקת נר חנוכה נר אחד צנעונו של ילדים יצאת יד"ח. אבל אם אמרת את כל ההלל בשירה ובתשפתות, אבל בטעות השמטת איה (נא) אלוהים... ולא אמרת את המילה נא לא יצאת יד"ח... כמו כן אם בטעות אמרת "אונים להם ולא יאיונו" (במקום ולא ישמעו) לא יצאת... ואגב: זו הסיבה שבני אישנו לא אומרים "לגמור" את ההלל שאם חלילה החסרת תיבה, נהי שלא יצאת יד"ח ההלל, אבל לה"פ זה לא יהיה גם ברכה לבטלה. מ"ב תפ"ח שם).

ג. את ההלל צריך מדינת לומר מעומד!!! ולהישען כל זמן שאם ניטל הסטנדר לא תפול מותר, ואם תפול אסור.

ד. כשמגיעים להודו לה', יש בזה כל מנהגים חלוקים, עכ"פ המנהג שנכתב בגמ' (סופה לה) הוא שהציבור עונה הודו על כל קטע שהש"ץ אומר, כלומר: הש"ץ אומר יאמר נא ישראל... והציבור עונה הודו! הש"ץ ממשיך ויאמרו נא בית אהרן... והציבור עונה הודו... וכך גם ב"יאמרו נא יראי ה'" (ועקרונית הציבור לא צריכים לומר כלל יאמר נא ישראל ויאמרו נא בית אהרן כי הש"ץ אומר והם יוצאים מרין שובעו כעונה, רק היות ויש חשש שאנחנו לא מכוונים, לכן צריך לומר בשקט יחד עם השליח ציבור. (מ"ב סי' תכ"ב סק"ח) אבל העיקר הוא "הודו לה'" שאנו עונים לעומת הש"ץ, עכ"פ כך המנהג שהובא בגמ')

ה. עכשיו: מה קורה אם אני אומר הלל ביחידות ואין לי פה הש"ץ שאני אענה אחריו? אז לא תאמין!!! אבל הרמ"א (תכ"ב ס"ב) לא מוותר לך על המנהג והוא מצריך אותך בתור יחיד לחזור אחרי שני אנשים: שאתה תהיה הש"ץ ותאמר הודו ויאמר נא, והם יחזרו אחריו הודו לה', (ומה הדיון אם אני מתפלל בציבור, רק אני מפנה אחרי הש"ץ שהפליג הלאה ואני עדיין לפני הודו, האם גם כאן אני צריך לחכות לשנים שסיימו הלל שיענו אחרי או לא? צ"ע אני שאלתי והורו לי שלא צריך אבל את תסמוך עלי).

ו. עוד תופעה מציחה: הש"ץ כבר סיים הלל, ואני עדיין באמצע... והוא מתחיל קדיש, ואח"כ קריאת התורה, מה מותר לי לענות באמצע ההלל ומה לא? אז מהיום תדע שזה בדיקו כדון ברכות ק"ש... קח דף ועט ותרשום מה מותר לענות: א. יהא שמייה רבה. ב. אמון של "דאמיין בעלמא". ג. תיבות "מוזדים" אנתו לך" בלבד. ד. קדושה- דהיינו קדוש וברוך, ה. אם מעלים אותך לתורה מותר לך להפסיק ולעלות... (והכי טוב שאם אתה באמצע הפרק, הרי תודרו תוך כדי לסיים את הפרק כדי שתהיה בין הפרקים שזה יותר קל, ואפילו אם הגבאי שואל אותך מה שמך מותר לך לענות, רק אל תקרא עם הכבל קורא אלא תכוין לשמוע ולצאת ממנו כדון שומע בעונה כ"ו מבוואר בס"י פ"ו).

ז. אי לכת: שליחי ציבור יקרים! אנא מכסם! רחמנות על המתפללים... הלל זה לא פסוקי דזמרה... גם אם בפסוד ה" תהרגלנו למנות מעות כמו המונהג של הצי"צ... אבל עדיין הלל זה קצת פחות שכיח, וקצת הרבה יותר חמור... מותר להוריד גולגול בהלל... סו"ס יש צורה אך להגיד הלל... חוץ מזה שלכתחילה צריך להקפיד בהלל אפילו בחסרות ויתירות...

(המשך-) שני אחים נשואים שתי אחיות... ואחד יצא לקרב...

תקציר: בשבוע שעבר החתן הצעיר ר' אבייתר הכהן יצא למלחמה נגד היוונים... אשתו מלכה נשארה לבד... אכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים, אבל אביו של ר' אבייתר רצה לשמור על הכלה הצעירה שעל כל צרה שלא תבא... שלא תבא חלילה לידי חליצה ואז היא עלולה להיפסל לכהונה... ולצורך העניין עוד באותו יום הוחלט לארס את יהודלה מהישיבה קטנה- אחיו של ר' אבייתר, עם שושי בת השש אחותה של מלכה... ואז נוצר מצב של שתי אחים נשואים לשתי אחיות, ובאופן זה הם פטורים מן החליצה וכן הדין... ואכן בשעה עשר אחרי תפילת מעריב בישיב"ק, נערך טקס צנוע בו יהודלה נתן דמי קידושין לאביה של שושי... מקודשת מקודשת... ויהי רצון ששוב נפגש כאן רק בבשרות טובות...

שושי הכלה בן השש ממש לא התפנתה לסיפור הטרי... היא כעת עסוקה מאוד בהכנות לקראת מסיבת סידור בועוד כשבוע וחצי... התאריך הולך ומתקרב... תאריך של מה?? של החתונה? לא... איזה חתונה... התאריך של המסיבת סידור... והנה הגיע היום... איזה התרגשות, אמא וסבתא והדודות כולם הגיעו למסיבת סידור... סבתא נתנה לשושי מתנה לכבוד המאורע... וגם אמא כתבה משהו מיוחד עם סרט...

למחרת שושי חוזרת מבית יעקב בוכה... בוכה ובוכה... לא רוצה לדבר עם אף אחד... מה יש?? אמא מנסה להרגיע אותה... ואין עם מי לדבר... שושי בוכה בוכה... סו"ס אחרי חצי שעה אמא מצליחה לשלוף כמה קטעי משפטים... אמא... את יודעת... אתמול היה מסיבת סידור... סבתא הגיעה... את הגעת... כולם התרגשו... ואילו יהודלה החתן?? אמרתם לי שיש לי חתן... והוא לא הביא כלום...

שום דבר!!! לא ביקשתי שהוא ישתתף במסיבת סידור... אבל לפחות שיתייחס... שישלח איזה מתנה... איזה מכתב... אולי יביא פראנפטן ולקען... שום דבר!!! יש לי שתי ילדות בכיתה שגם הם מאורסות... אחת חוי שהשוויער שלה הביאה לה סידור מיוחד מתנה מהחתן והיא מאוד התרגשה... ואילו רבקי החברה שלי השניה שהיא גם מאורסת כמוני... היא לא קיבלה והיא נורא נורא נעלבה כמוני וזו היא אמרה לי בסוד... שזהו... אני מומאנת!!! אני חוזרת עכשיו הבייתה ואומרת לאמא שתכתוב לי שטר מיאון...

אז גם אני... גם אני רוצה שטר מיאון... אני לא רוצה כזה חתן ששוכם לתת מתנות לכבוד מסיבת סידור... אמא מסתכלת בחיך לאבא ושניהם מחייכים... כן... ברוך ה'... עשינו את העיסקה הכי טובה בעולם... החתן שלנו יהודלה יושב ולומד בהתמדה!!! הוא באמת שחכ... הוא שחכ מכל העולם... כל כולו עסוק בהוויות דאביו ורבא... מה יכול להיות יותר טוב מזה?? אבל תכל'ס... הילדה בוכה... רוצה מיאון...

אז דבר ראשון שושי תרגעי... תגידי תודה לה' שיש לך אבא!!! תדעי לך שרבקי... אם את זוכרת... לפני שנתיים אבא שלה נפטר... ומאז היא יתומה מסכנה... וברגע שהיא יתומה אז עקרונית היא ברשות עצמה ואם בכל זאת רוצים להשיא אותה אז זה לא נישואים גמורים מדאורייתא... ולכן אם היא לא רוצה... אז יש מה שנקרא **שטר מיאון**... ואז לא עשינו עסק... אבל ברוך ה' לך שושי יש אבא חיי... את שמחה שאני חיי??

שושי נבהלה... בטח שאני שמחה שאתה חיי... אתה אבא שלי "הכי בעולם"... אז תדעי לך שושי שאני מחליט עלייך ואני יודע הכי טוב מה טוב לך... וה' נתן לי את הרשות לחתן אותך עם מישהו שאני סבין שהוא הכי טוב בשבילך... ואת לא יכולה לתת שטר מיאון!!! רק ילדות שאין להם אבא יכולות להביא "פתק" של מיאון ולהגיד לא רוצה... אז שושי... תשמחי שיש לך אבא שדואג לך ואל תדאגי... אני אומר לך שיהודלה הוא חתן מאוד מאוד טוב... את תראי... אבא ואמא אף פעם לא טועים...

באחד מהערבים אמא ישבה יחד עם שושי... את יודעת ששושי?? **שלשום היה לך מסיבת סידור!!!** זה היה מאוד מרגש... אבל את יודעת... יש עוד משהו אחד ויחיד בעולם... שהוא **יחור** מרגש... אפילו יותר ממסיבת סידור!!! שושי המומה... מה?? מה כבר יכול להיות יותר מרגש ממסיבת סידור?? את יודעת מה?? **מסיבת התורה!** החתן שלך יושב כעת ולומד תורה... וכל זאת מחכה לו בבית... ואת יודעת שהוא יושב ולומד תורה... יש לך מסיבה בלב... **מסיבה שנקראת תורה!!!** זה לא מסיבה שלו... זו מסיבה שלך!!! זה השרוי בלא אשה שרוי בלא תורה... ואם את זוכה להיות אשתו של מי שעוסק בתורה... אז את!!! את התורה!!! את בעצמך!!! מסילא כל יום שהא לומד... הרי אצלנו בבית **יש מסיבת התורה!!!** שושי התרגשה מאוד... דמעות עמדו לה בעיניים... מה אמא... את רוצה להגיד לי שעכשיו??? עכשיו זו מסיבת התורה??? בטח- אמרה אמא... אם יהודלה עכשיו יושב ולומד תורה. אז לנו כעת יש מסיבת התורה...

רגע... אמרה שושי... אני צריכה לבדוק אם הוא לומד כעת... יענקי... אתה מוכן לקפוץ כעת לבית המדרש... תבדוק איפה יהודלה מסתובב כעת... יענקי הלך והלך וחזר אחרי עשר דקות... מצאתי אותו יושב ולומד בהתמדה בבית המדרש! שושי קצפה בתרועת שמחה... אני מלכה!!! אני כלה!!! יש לי מסיבת תורה!!! איזה חגיגה היתה בבית... אבא שר אשיריכס תלמידי חכמים... אמא שרה: טוב לי תורת פיך... ושושי קרנה מאושר... אבל תקשיבי שושי... לפעמים מרוב שיהודלה יושב ולומד תורה והוא שקוע בלימוד... לפעמים הוא שוכח מכל העולם... וטוב שכן!!! מרוב שהוא עסוק בלעשות אותך המלכה של התורה הוא שוכח מכל הדברים האחרים... ולכן!!! לכן שלשום הוא היה כ"כ שקוע במסיבת התורה שהוא שחכ את המסיבת סידור שלך... זה לא שהוא שחכ את המסיבת סידור!!! הוא פשוט היה עסוק במסיבת התורה!!!

לבנתיים מלכה הכלה הטריה יושבת בביתה בודדת... לילות שלימים היא מרטיבה בדמעותיה את ספר התהילים ומתפללת על בעלה ועל כלל ישראל שיושיעם ה' מצריהם... והנה... לפתע באמצע הלילה היא שומעת נקישות מהססת... לא יאומן... בעלי ר' אבייתר... ברוך מחיה המתים... ר' אבייתר נראה תשוש אבל פניו מאירות באור עילאי... מלכה... זהירות ממני... אני בטמא מת!!! זיכה אותנו ה' לדון בגוים מלא מלא גויות... מחצנו ראש על ארץ רבה... והנה לא נפקד מאיתנו איש... **אבל כעת אני טסא סת!!!** נא לשמור מרחק... סו"ס יש פה בבית תרומה וחלה... ולפחות את תשארי טהורה... במשך הלילה סיפרה מלכה לבעלה שברוך ה' מגיע לשנינו מזל טוב... אחייך יהודלה התחתן עם אחותי שושי... ר' אבייתר התלהב והתרגש... הוי... גנבתם לי את ההצעה... באמצע הדרך חשבתי על זה... חששתי שלא תצטרכי חליצה... אבל ברוך ה' שאנחנו כאן!!! מה שטוב... דמי שדכנות מגיע לנו... הרי בזכותנו זה קרה... למחרת בבוקר המון ידידים צבאו על הבית... כולם רוצים לשמוע פרטים מר' אבייתר... **אבל תוך כדי שמירת מרחק!!!** ר' אבייתר כעת בבידוד... הוא כעת רק ביום השני לספירת תורה... זה לא צחוק... כמעט כל הכהנים הרלוונטיים והת"ח שבקריאתם בטוהרות נטמאו בטומאת מת... בקיצור: יש הדבקה המונית דווקא בקרב הכהנים שנשמעו לקריאתו של מתתיהו ה"כה"ג... והיות וכעת מסתמן שבימים הקרובים יתכן שהיהיה פה מהפכה היסטורית... ובית המקדש הולך לצאת מהשליטה של מלכות יוון... אז יתכן שאוטוטו כבר ירצו להתחיל את העבודה במקדש **ו** **ובטהרה!!!** אז לכה"פ ר' אבייתר התחיל ספירת שבעה והוא אווז ביום השני... (כעת מתברר שההבחנה ר' יועזר כבר חזר משה הקרב יום לפני כן והוא כבר אווז בספירת שלישי והוא כבר עבר הבוקר הזאה ראשונה...) לבנתיים שמועות טובות מגיעות משדה הקרב... מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים... כל כמה שעות מגיעים עוד ועוד תלמידי חכמים לוחמים משדה הקרב פניהם מאירות כאילו חזרו כעת מסדר א' בבית המדרש... לבנתיים נפתח בית מדרש מיוחד לכהנים המאומתים... עיני כל היו נשואות למתתיהו הכהן הגדול הישיש בן מאה וארבעים שנה שחזר זה עתה משדה הקרב היישר למנחת חביתין ולהדלקת נרות המנורה... נכחו לנו עוד ימים רבים לטהר את המקדש מכל טומאת ע"ז ואבני מזבח ששקצום מלכי יוון...

ומעתה: נצחון החשמונאים את היוונים... פה, בנצחון הזה היה את שני **סוגי הניסים ביחד!!!** מצד אחד לכל הדעות היה פה ניסים למעלה מדרך הטבע!!! שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה... (ושחבר שלי לא יבלבל את המוח שזה היה בדרך הטבע) **אבל!!! היה מעורב פה עוד מישהו!!!** עוד מישהו בחש בקדרה... היה פה התעלות של כמה יהודים בני תמותה שגם הם התעלו מעל הטבע של עצמם במסירות נפש ועילאית!!! **ולכן!!!** כמה שהיה כאן נצחון שמימי ונס שה' עשה איתנו למעלה מדרך הטבע... עדיין מוקד ההתעניינות היה לא פחות גם סביב הנס שהחשמונאים התעלו מעל **הטבע של עצמם בנאמנות לה'!!!**

(בנינו... כל ילד יודע שהחשמונאים חרתו על דגלם את הדגל "מכב" - מי כמוך באלים ה'... אבל שים לב: את הדגל הזה הם לא חרתו **עצמם** המלחמה... אדרבה... הדגל הזה שימש אותם בעיקר ליציאה למלחמה!!! הם לקחו מילים שלקוחות במסירות הים ש'יראל אמרו אותו **אחריו!!!** אמר ש'יראל את ה' החזקה אשר עשה ה' במצרים... ואילו החשמונאים לקחו את המילים האלו לשלב **שלפני** המלחמה!!! אדרבה... פעם ה' עשה לנו נס למעלה מדרך הטבע והוא יתברך הראה לנו את ידו החזקה... **אבל עכשיו אנחנו נעשה תהיפוף**... אנחנו נתעלה למעלה מהטבע שלנו ונביע נחישות ונכונות להילחם ביד חזקה ולחורף את נפשנו למען היידישקייט ולמען כבוד שמים על החיים ועל המוות...)

והם ניצחו!!! **איך הם ניצחו?** אז ככה: אמנם ה' עשה להם ניסים למעלה מדרך הטבע... **אבל לא פחות מזה... הם הן** בעצמם נלחמו למעלה מהטבע שלהם וזה חלק בלתי נפרד מהנס הגדול שקרה כאן... **ולכן** בחנוכה אנחנו מתמקדים מצד אחד בנס ש-מסרת גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים שזה נס שה' עשה איתנו למעלה מדרך הטבע!! אבל במקביל יש כאן לא פחות את הקטעים הבאים את **הטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך** שזה כבר נס שכהנים הקדושים, הם התגברו למעלה מטבעם!!! שתבין: אצלנו הסיפור של חנה ושבעת בניה וכל הסיפורים על המסירות נפש של יהודים באותה תקופה שנסרפו חיים במערות על קיום מצוות... אצלנו הסיפורים האלו הם חלק בלתי נפרד מהנצחון והנס של חנוכה... הלעג שהילד בן השנתיים בן לאנטיכוס הגדול... הרי אצלנו זה חלק מהנס למעלה מדרך הטבע!!! כי נכון שהילד הזה נהרג... נכון שבמקרה הזה ה' לא עשה נס ואנחנו עדיין ממתנים ל"חשוף זרוע קדשך וקרוב קץ הישועה..." **אבל אנחנו עשוינו לה' נס!!!** אנחנו הפגנו מפגן עוצמתי של התעלות למעלה מהטבע שלנו למענו יתברך... אשרי העם שככה לו... ---

ניתן לומר שזה היה הנס למעלה מדרך הטבע של החשמונאים!!!

היוונים נלחמו ביהודים... לא נורא... לא סוף העולם... לא הרעיבו אותנו... לא טבחו בנו ללא רחם... לא עשו עלינו מצור!!! ממש לא!! גם כשהם נכנסו בבית המקדש וטימאו את כל השמנים הם לא מילכדו אותנו... אדרבה... בקנאות הם פרצו י"ג פרצות... כדי שמי שלא מתאים לו יוכל תמיד לצאת... יש לך שלוש עשרה אופציות של פתח מילוט ויציאת חירום...

כשככה זה נראה... בדרך כלל העסק רגוע... אין שום סיבה שפתאום יתקומם כאן מרד פנימי עז ועוצמתי... כי אף אחד לא אמר להרגיש פה יותר מידי מותקף... וככה!!! כשיש כזה שקט תעשייתי אפשר לגזור עוד גזירה ועוד ולנגוס ביידישקייט בעוד ערך ושבט וחודש ומילה וככה כל הזמן לקעקע עוד בלי חשש להסלמה והתקוממות מצד היהודים... **אז זהו שלא!!!** מסתמן ומתברר שהיוונים טעו בדיאגנוזה... הם לא קלטו ולא לקחו בחשבון שברגע שאתה גוזר על יהודי גזירות ברוחניות... אצל יהודי זה מתפרש **כמצור!!!** הוא מרגיש ממולכד ושחוסר לו חמצן... ואז הוא מתפרץ כחיה פצועה ויוצא לקרב חייו על החיים ועל המוות... ---

היוונים לא קלטו שיש להם עסק עם בני אדם אמנם חלשים ומעטים אבל לקחו להם את החיים!!! הם לא הבינו עד כמה יהודים שלוקחים לו את התורה זה אצלו הדחקה לכזו פינה שלא נותר לו אלא לצאת לקרב חייו... **זה היה הנס של חנוכה!!!** היה מצד אחד נס שמימי של מסרת גיבורים ביד חלשים וכו'... אבל היה פה עוד נס... שהיו פה יהודים שגילו בתכונות נפשם שאם לא נותנים לי להיות יהודי אני יוצא לקרב חיי... ואני אנצח!!!
--- **הביטוי הזה היה נס להתנוסס!!!** ואת זה אנחנו צריכים לאמץ...

אם ככה, כעת תבין את הפוליטיקה העדינה... למה בחנוכה לא מצינו שהדר קבלה ברצון? למה בפורים כשעם ישראל ראו את הנס הגדול הם כ"כ התרגשו והם החליטו מאהבת הנס לקבל את התורה מרצון... **אז למה בחנוכה לא???** למה הנס של פורים **יותר מיוחס** מחנוכה? למה בחנוכה זה לא הביא את ישראל לקבל על עצמם את התורה באהבה?
התשובה היא פשוטה מאוד:

לכאן אחד מאיתנו יש ניסיונות בחיים... כל אחד והחולשה שלו בעבודת ה'... כל אחד והמאבקים היומיומיים שלו מול עצמו בכל מיני התמודדויות ורוחניות... ולמעשה אין פתרונות קסם... יום אחד אתה מתגבר ויום אחד נופל ושבע יפול צדיק וקם... אין מה לעשות... זה חלק מהחיים!! אבל יש חנוכה!! וחנוכה זה חג ששייך לספירת **צנח!!!**

לא צריך להגיע פרוק... יש נס קבוע שמתרחש כיום מול העיניים שלנו!! מדובר בנס שהוא למעלה מדרך הטבע **בכל קנה מידה** ואין שום הסבר טבעי לתופעה. רבבות אברכים לומדים בכלל ומגדלים משפחות בריכות ילדים ומחננים אותם ומשלים עליהם יותר מכל בעל בית אחר... ו... ו... ואף אחד לא אומר שזה קל. אבל מה שבטוח, לא ידוע לנו על התמוטטות וקריסה כלכלית באזור של הערים החדריות... (כל אמריקאי שקצת צבר ניסיון מהקריסה כלכלית שעברה על ארה"ב... כשמציגים לפניו את הנתונים על ציבור ענק שזה המנגנון של מעגל ההוצאות שלו מול ההכנסות... **הוא אמר להחיר...** הוא אמר למשוך באותו רגע את כל ההשקעות והמניות שהוא השקיע כאן במדינה... כי לפי כל הנתונים בועה כזו אמורה לגרום יום אחד תגובת שרשרת של קריסה כלכלית... זה עניין של זמן עד שזכה דבר קורה... ונכון לשנתיים האלו לא ידוע לנו שקרה משהו כזה בחמישים שנה האחרונות!!! הבנת מה באתי לשלול? יש כאלו שחושבים שהאברכים מיליונרים ויש להם כסף... לא!! כסף אין להם!!! והם חיים בפשטות ומסתפקים במועט... אבל למה שהם צריכים יש להם... זה נוסט... וכבר עשרות שנים זה קורה ומתרחש... ולא נוצר פה איזה בור ללא תחתית שאוי ואוביו... זה יכול לגרום קריסה כלכלית... לא... זה לא קורה...)

לכל אחד מאיתנו יש ניסיונות בחיים... כל אחד והחולשה שלו בעבודת ה'... כל אחד והמאבקים היומיומיים שלו מול עצמו בכל מיני התמודדויות ורוחניות... ולמעשה אין פתרונות קסם... יום אחד אתה מתגבר ויום אחד נופל ושבע יפול צדיק וקם... אין מה לעשות... זה חלק מהחיים!! אבל יש חנוכה!! וחנוכה זה חג ששייך לספירת **צנח!!!**

יש נס קבוע שמתרחש כיום מול העיניים שלנו!! מדובר בנס שהוא למעלה מדרך הטבע **בכל קנה מידה** ואין שום הסבר טבעי לתופעה. רבבות אברכים לומדים בכלל ומגדלים משפחות בריכות ילדים ומחננים אותם ומשלים עליהם יותר מכל בעל בית אחר... ו... ו... ואף אחד לא אומר שזה קל. אבל מה שבטוח, לא ידוע לנו על התמוטטות וקריסה כלכלית באזור של הערים החדריות... (כל אמריקאי שקצת צבר ניסיון מהקריסה כלכלית שעברה על ארה"ב... כשמציגים לפניו את הנתונים על ציבור ענק שזה המנגנון של מעגל ההוצאות שלו מול ההכנסות... **הוא אמר להחיר...** הוא אמר למשוך באותו רגע את כל ההשקעות והמניות שהוא השקיע כאן במדינה... כי לפי כל הנתונים בועה כזו אמורה לגרום יום אחד תגובת שרשרת של קריסה כלכלית... זה עניין של זמן עד שזכה דבר קורה... ונכון לשנתיים האלו לא ידוע לנו שקרה משהו כזה בחמישים שנה האחרונות!!! הבנת מה באתי לשלול? יש כאלו שחושבים שהאברכים מיליונרים ויש להם כסף... לא!! כסף אין להם!!! והם חיים בפשטות ומסתפקים במועט... אבל למה שהם צריכים יש להם... זה נוסט... וכבר עשרות שנים זה קורה ומתרחש... ולא נוצר פה איזה בור ללא תחתית שאוי ואוביו... זה יכול לגרום קריסה כלכלית... לא... זה לא קורה...)

נצח זה במילים אחרות **לנצח!!!** זה חג של בחינת יוסף... לנצח במאבק!!! לעמוד בניסיונות הכי קשים ולא ליפול בשום אופן... האמת היא שלא תמיד מנצחים... כמו שלא כל השנה חנוכה... (בדרך כלל מתמודדים כמו יהודה שמלמד אותנו אין מתמודדים עם נפילות) אבל עדיין סו"ס עדיין יש משהו שנקרא חנוכה... וחנוכה מלמד אותנו שיש גם כזה דבר **לנצח!!!** זה עקא: שבשביל לנצח... בשביל זה לצאת לקרב על החיים... ובשביל לצאת לקרב על החיים ועל המוות... בשביל זה צריך להרגיש ממולכד... אתה לא יכול להיות אדיש ולצאת למלחמה מנוממת ולנצח... בשביל לנצח אתה צריך להרגיש שנצמדת לפינה ואין מנוס!! להיות או לחדול!! וזה הסיפור של יוסף... ליוסף אין ברירה... אבא שלו נגלה לו בחלון והודיע לו חד משמיעת: אם אתה לא עומד בניסיון אתה מחוק... כעת אין ליוסף ברירה... הוא יוצא כעת לקרב על חייו... הוא פשוט מרכז את כל כוחות הנפש... וימאן בשלשלת!!! ממאן ממאן ממאן... ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא החוצה... לא מעניין אותו כלום... לוקח את כל האופציות הגרועות ביותר בחשבון... העיקר להישאר כתוב על כתפות האפוד... ככה מנצחים!!! רק מי שמרגיש ממולכד שאין לו אופציה אחרת... אין לו פתח מילוט... הוא מסוגל לא רק להתמודד אלא **לנצח!!!** קוראים לזה במילים אחרות: נחישות **למעלה מדרך הטבע!!!**

ההתופעה הזו היא נס למעלה מדרך הטבע בכל קנה מידה!!!

נו... ואני כעת שואל אותך: מדינת ישראל הרי עומדת מול העובדה המוגמרת הזו וחווה את הנס הזה בעיניים... אז למה לא כולם רצים לחבק את האברכים ואת הכוללים... לכל הפחות להצטלם איתם?? למה אנחנו מכירים כל מיני חרדים חדשים כאלו שדווקא די מסתייגים מהנס המהלך הזה... למה הם מנסים בכל דרך להתנער ממנו ואפילו לנסות לעודד יציאה להייטק וכדו'?? למה אף כלכלן חרדי עם חולצה ורודה ועניבה צהובה לא הציג בגאווה את המן והבאר הזה שנקרא אברך כולל שהוא עדות לבאי עולם ששכינה שורה בישראל... אתה יודע מה... לכה"פ הראש הממשלה שאוהב להצטלם עם הישגים... למה הוא לא לוקח קרדיט על ההישג הזה שמתרחש במדינתו? **אה... למה לא?? מה התשובה??**

שתיהן לי בריא... אם הנס הזה היה מתחיל ונגמר אצל הרבש"ע... שהרבש"ע הוא זה שהיה עושה את הנס ומביא ענן של שטרות ומרוקן אותו לתוך בית של יהודי ואילו היהודי יושב לו רגל על רגל מול החלון... למה לא... תביא מן... תביא ענני כבוד... תביא קריעת ים סוף... שיראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך... למה לא... זו אאוונטנו... גאווה יהודית!!! **דא עקא שכאן??** כשמדובר באברך כולל שיושב ולומד כל היום... כאן אמנם ה' עושה נס למעלה מדרך הטבע... **אבל ל מ י ? ?** למי שמוכן גם הוא להיות חלק בלתי נפרד **מההרפתקאה!!!** למי שמוכן גם הוא להתעלות מעל עצמו ולהתמסר למעלה מדרך הטבע שלו עצמו-- למענו יתברך!!! **אה... זה הסיפור?** אה... אם ככה אז אין מייחל... לא קשור אלי... אני אמנם אוהב שה' עושה ניסים למעלה מדרך הטבע... אבל שר' יעשה את זה **לברד!!!** אבל אם הוא רוצה שגם אני אהיה חלק מהלעילה... שגם אני אבטסר למעלה מדרך הטבע שלי? אה... תודה... אני מוותר על התענוג...

נצח זה במילים אחרות: נחישות **למעלה מדרך הטבע!!!**

כן... לא רק הרבש"ע עושה ניסים למעלה מדרך הטבע... גם אני יודע לעשות דברים למעלה מדרך הטבע... ואם אני החלטתי בגמירות דעת שאני מעכשיו שומר על העיניים כמו אריה... לא מעניין אותי כלום... לא שם על אף אחד... לא מעמיד שום דבר כשיקול... ואני נחוש בזה עד הסוף. **זה יקרה!!! יהיה פה נצחון!!!** לא בגלל שאתה יותר גבור מהיציאה"ר לא בגלל שאתה יותר חזק מהיוונים... אלא בגלל שיצאת לקרב חיך עם נכונות להתמסר למעלה מהטבע שלך... ומאן ואילך הקב"ה עוזר לך גם למעלה מדרך הטבע וכאן... כאן נעשים שינויים הרמטיים בחיים!!!

זו הסיבה שלמרות שהנצחון של החשמונאים היה נצחון למעלה מדרך הטבע באופן מבעית... בכל זאת דווקא זה לא כ"כ הביא את היהודי המתיוון להדר קבלה ברצון... כי סו"ס ה' עשה את הניסים האלו דווקא לכהנין הקדושים והצול"ם שאוכלים חולין על טהרת קודש והסכימו לחרף את נפשם!!! ה' עשה ניסים לעוסקי תורתך... לאנשים שהסכימו גם הם לחיות למעלה מהטבע... אז בסיייד... אם ככה אני מוותר...

--- **עכשיו תרגע... אל תסתחף... להגיד לך שזו הדרך היחידה שתשכון אור?** לא!!! בפרשת השבוע שלנו אנחנו פוגשים גם את יוסף וגם את יהודה... בסופו של דבר בדרך שלנו יש לנו בעיקר עסק עם משיח בן דוד ששייך לשבט יהודה ושבע יפול צדיק וקם... אבל זכותך לפעמים לבקר בבית מדרש של יוסף... זכותך לפעמים לקחת את החוק לידיים... להבין שאם אני לא תופס את עצמי לידיים אני נמחק... ומהמקום הזה לגשת לקרב חיי ולנצח... זו עצה טובה בעיקר בשביל לצאת מהבוץ... סו"ס בזמן היוונים עם ישראל היה בבוץ... בוץ עמוק... היוונים הצליחו להחטיא את ישראל ברמות בלי נסלחות... וכאן היה נדרש התנערות וטלטלה!!! לצאת מבוץ אי אפשר בהילוך ראשון... פה חייבים לשים גז על הילוך חמישי על הרגע הראשון... **בשביל זה יש לנו את חנוכה!!!** בשביל לעשות סוף לכל מיני ביצות שאנחנו מבוססים בהם... מתרגלים אליהם... וזה הנפק להיות עובדה מוגמרת... כאן תמיד אתה יכול לקרא מפה ולהפיגם: אני ממולכד!! אני נשלט!!! אני ממוכר!! ולכן אני יוצא כעת למאבק חיי... וככה אנצח... כעת... אחרי שבצעה"ש יוצאים מהבוץ... כעת צריך לזכור שחובן מספירת נצח יש גם ספירת הוד... וצריך לדעת גם ששבע יפול צדיק וקם... אבל כעת ערב חנוכה... חנוכה שמח...

זו הצעה לא אטרקטיבית בשבילי... אני כבר מעדיף להסתדר לבד... --- אחד מהתנאים המפורשים בתורה כיצד לנהל מלחמה על פי תורה זה שכל פעם שעושים מצור על עיר לכבוש אותה צריך להשאיר **רוח רביעית פתוחה** כדי לאפשר למי שרוצה... שיוכל לברוח ולהימלט על נפשו...